

تبیین میزان تحقق مدیریت کیفیت فراگیر آموزش عالی؛ دیدگاه دانشجویان کارشناسی ارشد دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

بهمن خسروی پور^{۱*}، امید مهرباب قوچانی^۲

۱- دانشیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان (نویسنده مسئول)

۲- دانشجوی دکتری ترویج کشاورزی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

چکیده

پژوهش حاضر از نوع مطالعات توصیفی-پیمایشی است که با هدف کاربست مدیریت کیفیت فراگیر آموزش عالی (TQME) از دیدگاه دانشجویان کارشناسی ارشد دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان با توجه به اصول کیفیت فضاها و خدمات آموزشی، کیفیت فضاها و خدمات پژوهشی و میزان مشارکت دانشجویان در تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی‌ها انجام شده است. اطلاعات با استفاده از ابزار پرسشنامه‌ای محقق ساخت جمع‌آوری گردید. جامعه آماری این مطالعه را دانشجویان مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان تشکیل می‌دادند (۲۲۰ نفر) که از میان آن‌ها نمونه‌ای به حجم ۱۴۰ نفر با استفاده از جدول کرجسی و مورگان به روش نمونه‌گیری کاملاً تصادفی انتخاب گردید. به منظور افزایش اعتبار مطالعه، تعداد نمونه به ۱۵۰ عدد افزایش یافت، که در نهایت ۱۴۳ پرسشنامه قابل بررسی، جمع‌آوری و کدگذاری گردید. داده‌های حاصل از پرسشنامه با استفاده از نرم‌افزار SPSS (V20) مورد توصیف و تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داد که تمامی متغیرهای مورد بررسی در این پژوهش در سطحی متوسط قرار داشتند لذا تا سطح مطلوب پیاده‌سازی مدیریت کیفیت فراگیر در آموزش عالی فاصله زیادی وجود دارد. لذا در این راستا به منظور بهبود کاربست مدیریت کیفیت فراگیر در دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان، راهکارهایی ارائه شد.

واژگان کلیدی: مدیریت کیفیت فراگیر، آموزش عالی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان، دانشجویان کارشناسی ارشد.

مقدمه

امروزه نظام‌های مدیریتی به عنوان نرم‌افزارهای فناوری و ابزارهای اصلی فرآیند توسعه محسوب می‌شوند. همفکری، مشارکت و ارج نهادن به کارهای گروهی موجب می‌شود تا امور به وجه بهتری انجام شود و نتایج و پیامدهای مثبت و مطلوب متعددی از جمله افزایش سطح انگیزش، رضایت، بهداشت روانی و خلاقیت و نوآوری کارکنان را دربر خواهد داشت (Tarricone & Luca, 2002; Orlikowski, 1993). نظام‌های آموزشی و پژوهشی به عنوان بارزترین نمود سرمایه‌گذاری نیروی انسانی در زمینه شکوفایی جامعه نقش اصلی را بر عهده دارند. امروزه این نظام‌ها سهم قابل توجهی از بودجه هر کشور را به خود اختصاص داده‌اند (سماوی و همکاران، ۱۳۸۷).